

เครื่องหมายวรรคตอน

เครื่องหมายวรรคตอน เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการเขียน เมื่ออ่านข้อความที่ใช้เครื่องหมายบางชนิดต้องทำเสียงให้สอดคล้องกับข้อความ บางชนิดใช้แยกส่วน แยกตอน บางชนิดต้องอ่านเครื่องหมายนั้นๆ

ตัวอย่าง

☀ เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้แล้วต้องอ่านข้อความโดยทำเสียงให้สอดคล้องกับข้อความนั้นๆ เช่น

! เรียกว่า **อัศเจรีย์**

อ้อ! ขอแก้ข้าวหน่อย (ทำเสียง “อ้อ” ค่อนข้างดัง หนัก เหมือนเพ็งนึกอะไรได้)

? เรียกว่า **ปรศนี**

ไปตลาดกันไหม? (คำ “ไหม” ทำเสียงสูง อาจออกเสียงเป็น มัย)

“ ” เรียกว่า **อััญประกาศ**

“ตั้มๆ เตียวไปตลาดกับปู่ะ” (อ่านเหมือนเสียงพูด)

☀ เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้แยกส่วน แยกตอน เช่น

. เรียกว่า **มหัพภาค**

๘.๓๐ น. อ่านว่า แปดนาฬิกาสามสิบนาที

พ.ศ. อ่านว่า พุทธศักราช

, เรียกว่า **จุลภาค**

๑,๐๐๐,๐๐๐ อ่านว่า หนึ่งล้าน

ทัศน (ทัต-สะ-นา) หมายความว่า ดู, เห็น

☀ เครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องอ่านออกเสียง เช่น

( ) เรียกว่า **นขลิขิต** หรือ **วงเล็บ**

เจ้าลูกขุน (ผมเอง) เดินนำหน้า อ่านว่า เจ้าลูกขุน วงเล็บเปิด ผมเอง วงเล็บปิด เดินนำหน้า

% เรียกว่า **เปอร์เซ็นต์**

น้ำมันพืช ๑๐๐% อ่านว่า น้ำมันพืชร้อยเปอร์เซ็นต์

ฯลฯ เรียกว่า **ไปยาลใหญ่** อ่านว่า **ละ** หรือ **และอื่น ๆ**
ผลไม้ เช่น มะม่วง มะปราง ส้มโอ ฯลฯ อ่านว่า ผลไม้ เช่น มะม่วง
มะปราง ส้มโอ ละ

/ เรียกว่า **ทับ**

บ้านเลขที่ ๕/๓ อ่านว่า บ้านเลขที่ห้าทับสาม

= เรียกว่า **เสมอภาค** หรือ **เท่ากับ**

๓+๓ = ๖ อ่านว่า สามบวกสาม เท่ากับหก

การอ่านร้อยแก้ว

ร้อยแก้วเป็นข้อเขียนที่นำคำมาเรียบเรียงเป็นข้อความหรือเรื่องราวซึ่งมี
แบบต่างๆ เช่น บรรยาย พรรณนา อธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอ ฯลฯ

การอ่านร้อยแก้ว อ่านได้ทั้งอ่านออกเสียงและอ่านในใจ มีข้อควรปฏิบัติ
ดังนี้

๑. อ่านคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เช่น คำประสม คำควบกล้ำ อักษรนำ
คำพ้อง คำที่มี รร (ร หัน) ฯลฯ

๒. อ่านออกเสียงพยัญชนะให้ชัดเจน โดยเฉพาะคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำ

๓. อ่านคล่องไม่ติดตะกุกตะกัก หรือหยุดชะงัก โดยพยายามใช้วิธีกวาด
สายตาล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามหลัง

๔. เว้นจังหวะวรรคตอนให้ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำ เพื่อไม่ให้เข้าใจ
ความหมายผิดไป

๕. อ่านออกเสียงแบบพูด บางครั้งอาจต้องใช้น้ำเสียงและแสดงอารมณ์ตาม
เนื้อเรื่อง

๖. เน้นท่าทางในการอ่าน (อ่านออกเสียง) ให้ถูกต้อง เช่น การจับหนังสือ
ระยะการวางหนังสือห่างจากสายตา ท่ายืน การมองผู้ฟัง ฯลฯ

๗. เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน โดยจับใจความสำคัญ สรุปความ
อธิบายรายละเอียด หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน